

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116212982
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116212982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: V. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, C. G. M. XXX XX, právne zastúpený Stehura & partners, v.o.s., advokátska kancelária so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca 022 01, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, Bratislava - Ružinov 829 90, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Námestie sv. Egídia 93, Poprad 058 01, o zaplatenie 2.991,52 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 27C/130/2016-108 zo dňa 12.09.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má voči žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Žalobou doručenou súdu dňa 13.05.2014 sa žalobca domáhal súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 2.991,52 Eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. Spotrebiteľské zmluvy považoval za bezúročné a bez poplatkov. Okresný súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako spotrebiteľský. Po preskúmaní zmlúv ustálil, že všetky zmluvy o poskytnutí pôžičky obsahujú obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Okresný súd sa stotožnil s právnou argumentáciou žalovaného, a síce, že v predmetných zmluvách nemuseli byť samostatne rozpísané výšky, počty a termíny jednotlivých splátok istiny, úrokov a poplatkov. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, v ktorom sa Najvyšší súd SR zaoberal touto problematikou a konštatoval totožné stanovisko. Okresný súd tiež mal za preukázané, že termín konečnej splatnosti bol v jednotlivých zmluvách určený dostatočne. Vzhľadom na uvedené žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu. O trovách rozhodol tak, že úspešnej strane priznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie v zákonom stanovenej lehote. S napadnutým rozhodnutím nesúhlasí, považuje ho za nesprávne, nezrozumiteľné, v rozpore s princípom právnej istoty a za rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a preto podáva proti nemu odvolanie v zmysle v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/,d/,f/ a h/ CSP. Predmetné zmluvy však neobsahujú základné náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch pre daný typ zmluvy vyžaduje a to termín konečnej splatnosti úveru (§9

ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a rozdelenie splátok na istinu, úroky, poplatky (§9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy musí byť informovaný kedy dôjde ku konečnej splatnosti úveru, t.j. ktorým konkrétnym dňom, mesiacom a rokom a to bez akýchkoľvek dodatočných matematických operácií. K smernici Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 žalobca uvádza, že smernice sú jedným z prameňov sekundárneho práva, ktoré však nie sú všeobecne záväznými normatívnymi právnymi aktmi. Smernice sú právnymi aktmi, ktoré členské štáty zaväzujú, aby vo svojich právnych poriadkoch uskutočnili k určitému vymedzenému dátumu zmeny tak, aby sa zabezpečila porovnateľná úroveň ochrany a aby si právo jednotlivých štátov neodporovalo. Žalobca tiež poukazuje na skutočnosť, že v roku 2016 okrem tejto žaloby podal na súd aj ďalšie dve žaloby, pričom v týchto dvoch konaniach bolo právoplatne konštatované, že nedostatok rozčlenenia splátok na istinu, úroky a poplatky spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Žiline napadnutý rozsudok Okresného súdu v Žiline č. 27C/130/2016-108 zo dňa 12.09.2018 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konania a rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žalovaný zotrúva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach v konaní na súde prvej inštancie. Žalovaný v celom rozsahu súhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 5590500329, č. 5510503810, č. 556050284 a č. 6520503603 obsahujú všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. platnom a účinnom v čase uzatvárania predmetných zmlúv. Vo vzťahu k termínu konečnej splatnosti zdôrazňuje, že zákon ani v tomto prípade nepredpisuje formu, ako má byť uvedená konečná splatnosť a žiadnym spôsobom výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) Zákona (či už gramatickým, logickým, systematickým) nemožno dospieť ani k záveru o nutnosti uvádzať dátum konečnej splatnosti dátumovo. V čl. V- pôžička Zmluvy č. 5510503810, je termín konečnej splatnosti uvedený 1/2019. S ohľadom na termín splatnosti každej splátky, špecifikovaný v ods. 6.2 Zmluvných podmienok, ktoré tvoria organickú súčasť Zmluvy je uvedené, že splátky sú splatné 20. deň v mesiaci, pričom z uvedeného musí byť aj priemernému spotrebiteľovi jasný presný dátum konečnej splatnosti: 20.01.2019. Žalovaný má za to, že termín konečnej splatnosti bol v Zmluve o pôžičke č. 6520503603 určený jasne mesiacom a rokom, a to 02/2021. Termín splátok bol v predmetnej zmluve jednoznačne určený 20. dňa v mesiaci. V Zmluve o pôžičke č. 5560502842 v článku V. Pôžička - termíny splátok do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, ďalej je samostatne v Zmluve uvedená aj konečná splatnosť mesiacom a rokom 06/2019. V Zmluve o pôžičke č. 5590500329 je v článku V. Pôžička - termíny splátok do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, ďalej je samostatne v Zmluve uvedená aj konečná splatnosť mesiacom a rokom 09/2019. Žalovaný má za to, že v predmetných zmluvách o pôžičke, t.j.: v Zmluve o pôžičke č. 6520503603, v zmluve o pôžičke č. 5510503810, v zmluve o pôžičke č. 5560502842, a v zmluve o pôžičke č. 5590500329 je uvedený údaj požadovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Podľa žalovaného zákon platný a účinný v čase podpisu predmetných zmlúv o pôžičke nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti úrokov, istiny; nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Rozhodujúca pre vyhodnotenie spornej otázky je však smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá v článku 22 upravuje úplnú harmonizáciu a záväzný charakter, predovšetkým pokiaľ ide o náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Znamená, že členské štáty EÚ nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej právnej úprave zahrnúť iné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere než sú uvedené v článku 10 ods. 2 smernice. Žalovaný trvá na tom, že predmetné zmluvy o pôžičke obsahujú všetky predpísané náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 v znení platnom a účinnom v čase ich podpisu, a preto nie je dôvod považovať ich za bez úročné a bez poplatkov. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje žalovaný, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

11. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvoinštančného súdu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadísk, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Odvolanie žalobcu je postavené predovšetkým na odvolacom dôvode nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Konkrétne žalobca namieta, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil existenciu obligatórnych náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere, a to náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, t. j. uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

13. Odvolací súd uvádza, že otázkou splnenia povinnosti uviesť údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. sa už v minulosti vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach zaoberal a ustálil záver, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov. Po vydaní rozsudku súdneho dvora EÚ z 09. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, na ktorý poukazuje žalovaný, nebola a v súčasnosti ani nie je súdna prax v tejto otázke jednotná. Uvedená právna otázka však bola následne riešená aj Najvyšším súdom SR, ktorý v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018 (obdobne tiež uznesenie sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17. apríla 2018 a 4Cdo 211/2017 zo dňa 23. apríla 2018) konštatoval, že do

„eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k/) zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Ďalej Najvyšší súd v citovanom uznesení uviedol: „Vychádzajúc z účelu smernice, právnych záverov vyjadrených v rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie, dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Predmetné ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky“. Od 01. mája 2018 sa zároveň legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd s poukazom na čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého je súd povinný rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ktorou autoritou je nepochybne Najvyšší súd SR, preto konštatuje, že ak okresný súd svoje rozhodnutie založil na tom, že všetky zmluvy o poskytnutí pôžičky obsahujú obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, vec správne právne posúdil.

15. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom okresného súdu, že termín konečnej splatnosti bol v jednotlivých zmluvách určený dostatočne. V čl. V- pôžička Zmluvy č. 5510503810, je termín konečnej splatnosti uvedený 01/2019. S ohľadom na termín splatnosti každej splátky, špecifikovaný v ods. 6.2 Zmluvných podmienok, ktoré tvoria súčasť zmluvy je uvedené, že splátky sú splatné 20. deň v mesiaci, t.j. presný dátum konečnej splatnosti: 20.01.2019. Termín konečnej splatnosti bol v Zmluve o pôžičke č. 6520503603 určený jasne mesiacom a rokom, a to 02/2021. Termín splátok bol v predmetnej zmluve jednoznačne určený 20. dňa v mesiaci. V Zmluve o pôžičke č. 5560502842 v článku V. Pôžička - termíny splátok do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, ďalej je samostatne v Zmluve uvedená aj konečná splatnosť mesiacom a rokom 06/2019. V Zmluve o pôžičke č. 5590500329 je v článku V. Pôžička - termíny splátok do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, ďalej je samostatne v Zmluve uvedená aj konečná splatnosť mesiacom a rokom 09/2019.

16. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

17. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaného, a preto odvolací súd priznal žalovanému proti žalovkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)